

תת"ע 1431/01/16 - מדינת ישראל - באמצעות לשכת תביעות תעבורה תל-אביב נגד פליישר זיו זכרי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

15 יולי 2019

תת"ע 1431-01-16 מדינת ישראל נ'
פליישר זיו זכרי

1. מדינת ישראל- באמצעות לשכת
תביעות תעבורה תל-אביב

לפני כבוד השופט בכיר ישראל ויטלסון
בעניין: המאשימה:

1. פליישר זיו זכרי

נגד
הנאשם:
ע"י בא כוחו עו"ד ערן בן עמי

גזר דין

הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה ללא רישיון תקף.

ב-1.1.2016, נהג הנאשם בשעה 04:30 ברחוב דרך בגין ברכב ובשעה שתוקף רישיון הנהיגה שלו פג בשנת 2014 ובניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה. באותה העת נהג הנאשם בעת היותו שיכור ובבדיקת נשיפה נמצא ריכוז אלכוהול של 380 מיקרוגרם, מידה העולה על הכמות הקבועה בחוק, וזאת בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה.

בתאריך 11.2.2016 נשפט הנאשם בהעדרו לקנס בסך 10,000 ₪, ורישיון הנהיגה שלו נפסל למשך 10 שנים.

ב- 27.11.16 הגיש הנאשם בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו וביום- 14.12.16 בוטל פסק הדין.

ב- 15.1.18 הופיע הנאשם ביחד עם סניגור ממונה מטעם הסניגוריה הציבורית ובישיבת ההקראה כפר בעובדות כתב האישום.

ביום 3.7.18 בפתח ישיבת ההוכחות וטרם שמיעת העדים- הודה ב"כ הנאשם בעובדות כתב האישום, כפוף לבקשתו לקבל תסקיר קצין מבחן וטרם הטיעונים לעונש.

הנאשם הופנה לשירות המבחן. שירות המבחן ערך שני תסקירים: תסקיר ראשון ביום 19.12.18 ותסקיר משלים ביום 13.6.19. התסקירים ארוכים, מפורטים ומדברים בעד עצמם.

העיון בהם מלמד על ניסיון ממושך של רשות הרווחה לעזור לנאשם לעזור לעצמו, כאשר כל העת היא בלטה התנהגות

הנאשם, אשר מצאה את ביטוייה בהעדר שיתוף פעולה ולמרות ההזדמנויות הרבות שנתנו לו על ידי קצינת המבחן. הוא לא הגיע לפגישות שנקבעו לו, הוא סירב להשתתף בקבוצות טיפוליות כפי שהתבקש לעשות פעם אחר פעם, ולא הופיע לבדיקות סמים שנקבעו לו (שבע פעמים).

כאן המקום להפנות לרקע הפלילי שעומד וקיים לחובתו של הנאשם. מעיון בהרשעותיו הקודמות עולה כי לחובתו הרשעות קודמות רבות בין השנים 1999-2015 העבירות מתחום האלימות, הרכוש, הסמים, וכבר נדון בעברו לעונשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, ולפסילות רישיון. לפי גליון ההרשעות הקודמות בתחום התעבורה מצטיירת תמונה עגומה ולפיה כבר עומדים לחובתו שני פסקי דין בגין עבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה תחת השפעת סמים מסוכנים ונהיגה ברכב בעת שהיה שיכור.

הנה כי כן המקרה כאן הוא האירוע השלישי, בו נתפס הנאשם נוהג שעה שהוא- שיכור.

שירות המבחן בדיווחו המסכם מיום 13.6.19 התרשם כי הנאשם כאן "אינו פנוי לבחינה בקורתית באשר למצבו ההתמכרותי ולצורך בטיפול בעת הנוכחית". הם הביעו את הספק באשר ליכולתו של הנאשם להתחייב לטיפול הדורש לקיחת אחריות והתמדה, אין בידם להמציא כול המלצה שיקומית והם לא רואים יעילות בהמשך מעורבתם. המלצתם בסופו של יום, "ענישה קונקרטיית אשר תסייע לנאשם להפנים את חומרת מעשיו והשלכותיהם ותסייע בהצבת גבול ברור לבל ישוב לבצע עבירות".

כאשר כאלה הם פני הדברים, כאמור, כאשר האירוע כאן, הוא המקרה השלישי בו נתפס הנאשם בכף שעה שהוא נוהג בשכרות- מבקשת התביעה עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריוח תוך הפנייה למתחם ענישה. התביעה טענה כי במקרים בו מדובר על עבירה חוזרת של נהיגה בשכרות בנושא מתחם הענישה הוא, החל ממאסר בפועל של ימים ספורים ועד שנתיים ימים של מאסר בפועל (ראה רע"פ 1466/11 ורע"פ 782/14).

הסניגור, בניגוד בניגוד לעמדת תסקיר קצין המבחן, סבור כי יש לתת בנאשם אמון, כך ונוכח תפקודו הרציף כבעל נגריה, המפרנס משפחה ובה חמישה ילדים, הוא עומד להתחתן בקרוב ולטעמו, לנוכח אורח חייו המתפקד של הנאשם, יש להסתפק בענישה של מאסר מותנה ופסילת רישיון (בה הוא נתון כבר עתה).

דין

לאור תיקון 113 לחוק העונשין יש לקבוע את מתחם העונש ההולם ובגדרו את העונש הקונקרטי על הנאשם.

בשלב זה יש לבחון את חומרת העבירה, והסיכון הכרוך בביצוע העבירה.

כאן המקום להפנות לסעיף 63 לפקודת התעבורה, לפי סעיף זה מי אשר חוזר על עבירת שכרות פעם שניה בתוך שנתיים, עונש המאסר הוא שלוש שנים.

בת.פ 308/95 (י-ם) מ"י נ' אשר גבארה, מכנה כבוד השופט רובינשטיין את השכרות, במילים חריפות כ- " **הפקרות גמורה המסכנת את הבריות**"- ועוד: " **נהיגה בשכרות הינה מן הרעות החולות שבכביש, שסכנתן בצידן ועלולות לגרום לאסונות, בחינת 'מכונת מוות נעה'. ההחמרה היא גישת המחוקק, וסטיה ממנה היא חריג, והמחמיר אינו מפסיד** ". [ע"פ 3638/12 וקנין נ' מ"י (פורסם במאגרים)](פורסם בנבו).

בע"פ 2508/11 סמולנסקי נ' מ"י [פורסם בנבו] אישר ביהמ"ש העליון את החלטת ביהמ"ש המחוזי אשר הוסיף על גזר דינו של בימ"ש קמא 4 חודשי מאסר בפועל לנהג שנתפס בפעם השנייה נוהג בשכרות. המאסר רוצה בפועל, למרות המלצת שרות המבחן (בביהמ"ש המחוזי) על ריצויו בעבודות שירות.

ברע"פ 5077/07 יפים נ' שטרנברג נ' מ"י [פורסם בנבו] אישר ביהמ"ש העליון עונש מאסר בפועל בן 24 חודשים בגין נהיגה בשכרות ותאונה, לנהג בשכרות בפעם השנייה מתוכם 8 חודשי מע"ת שהופעל, וזאת בנוסף לתקופת פסילה בפועל בת 10 שנים.

ברע"פ 444/08 משה יוסף נ' מ"י [פורסם בנבו] אישר ביהמ"ש העליון עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים נהג בשכרות בפעם השנייה, לאחר שביהמ"ש המחוזי הפחית מעונש המאסר של 12 חודשים שהטיל ביהמ"ש לתעבורה, וזאת למרות טענת הנאשם ל"נסיבות אישיות" מיוחדות.

לצד מקרים בו הוטלו עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח, ניתן לראות מקרים בהם בתי השפט נמנעו להטיל עונש של מאסר ממש- גם לאחר הרשעה שלישית- של נהיגה בשכרות.

ראה פל(ת"א) מדינת ישראל נ' עמית מכטינגר, שם הוטלו בין שאר העונשים, שנה מאסר על תנאי למשך 3 שנים.

זאת לדעת, חשוב להבחין בין "טווח הענישה הנהוג" לבין "מתחם העונש ההולם":

מדיניות הענישה משתנה ממקרה למקרה בהיות הענישה אינדיבידואלית. "טווח הענישה במקרים דומים"- הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים הנדרשים בקביעת "מתחם הענישה" ואינו השיקול הבלעדי. [ע"פ 6048/13 מוחמד בשיר חוסין נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים)] (פורסם בנבו) [14.08.14].

בע"פ 1323/12 רך חסן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (13.05.13) קבע ביהמ"ש העליון: "....**עוד אבקש לחדד כי אין לטעות ולזהות בין מתחם העונש ההולם לבין טווח הענישה הנהוג. מדובר ב"יצורים שונים" ...פועל יוצא מהשוני... הוא, שמתחם העונש אינו משמש כ"תעריף ענישה קבוע" שאותו יש להחיל בצורה אוטמאטית בכל המקרים העתידיים**".

הן התובע והן הסניגור הפנו לפסקי דין בהם הסתפקו בתי המשפט בין השאר בעונשים של מאסר על תנאי בנסיבות המצדיקות זאת.

מתחם הענישה כאן, הוא בין עונשי מאסר על תנאי ועד שנתיים מאסר בפועל.

לטעמי, ניתן היה להתחשב ולהסתפק ברף הנמוך של הענישה לקולא, כאשר ניתן היה להצביע על סיכוי של שיקום של הנאשם ועל ידי הצגת התנהגות המעידה על רצון לשיקום מצריכת סמים מצידו של הנאשם.

לצערי, לא זה המקרה כאן. לפי תסקירי קצין המבחן הנאשם אינו מוכן להשתתף בכל תהליכי שיקום, מלבד דיבור של הבל פה- ושאין בו כל ממש של ביצוע.

לנוכח ההרשעה פעם שלישית בנהיגה בשכרות, ולנוכח סירובו של הנאשם להשתתף באופן כן ואמיתי, בכל מאמץ לשיקום, הרי שלא נותר לבית המשפט לנוכח חומרת העבירה של נהיגה בשכרות, אלא לקבוע כי עונש הראוי הוא מאסר ממש מאחורי סורג ובריח.

מכל העולה עד כאן, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מטיל על הנאשם קנס בסך ₪ 1,500 או 15 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד 2.10.19.
2. אני מטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר. המאסר הוא מאסר של ממש מאחורי סורג ובריח. באין החלטה אחרת, תחילת ריצוי המאסר 02.10.19.
3. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של ארבע שנים בפועל.
4. אני מטיל על הנאשם- 6 חודשי מאסר והמאסר הוא על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה בפסילה או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

ניתן והודע בנוכחות הצדדים ביום 15.7.19

על הנאשם לתאם הכניסה למאסר כולל אפשרות מיון מוקדם, עם ענף מיון בשב"ס- טלפון 08-978377.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ט, 15 ביולי 2019, במעמד הנוכחים.